

Az Európai Unió Bírósága
85/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2012. június 21.

A C-80/11. és C-142/11. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet
Mahagében Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli
Regionális Adó Főigazgatósága
Dávid Péter kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális
Adó Főigazgatósága

Sajtó és Tájékoztatás

**A héalevonás főszabály szerint nem tagadható meg a számlakibocsátó által
elkövetett szabálytalanságok miatt**

*Ugyanakkor e levonást meg kell tagadni, amennyiben az adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna,
hogy a levonási jog megalapozására felhozott ügylettel adócsalásban vesz részt*

A héairányelv¹ szerint a vállalkozások főszabály szerint jogosultak levonni a gazdasági tevékenységükhöz szükséges, részükre teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás után előzetesen felszámított héát. Az adólevonási jog gyakorlásához a vállalkozásoknak a termékértékesítésről vagy a szolgáltatásnyújtásról megfelelően kiállított számlával kell rendelkezniük.

A magyar jog megköveteli, hogy az adóalany kellő körültekintéssel járjon el az áfaköteles ügyletek szabályszerűségéről való meggyőződés érdekében.

A C-80/11. sz. ügy

A Mahagében Kft., egy magyar vállalkozás, az általa fizetendő áfa összegéből le kívánta vonni azon adó összegét, amelyet a szállítójának fizetett különböző mennyiségű, feldolgozatlan állapotú akácrönk szállítása után. A szállító e termékértékesítésekről számlákat állított ki, és befizette az államkincstárba a Mahagében által a részére megfizetett áfát. Ez utóbbi pedig gyakorolta adólevonási jogát.

Ugyanakkor a szállítónál végzett ellenőrzés során a magyar adóhatóság arra a megállapításra jutott többek között, hogy e társaság a Mahagében társaság részére történő termékértékesítések idején a könyvelési adatok szerint nem rendelkezett elegendő mennyiségű akácrönkkel az ez utóbbi részére kiszámlázott szállítások teljesítéséhez. Az adóhatóság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Mahagében által bemutatott számlák nem ezen értékesítések valós körülményeit tükrözték, megtagadta e társaságtól az áfalevonás jogának gyakorlását. Emellett az adóhatóság azt is kifogásolta a Mahagébennel szemben, hogy nem győződött meg kereskedelmi partnere megbízhatóságáról, és nem ellenőrizte, hogy az eleget tett-e az áfával kapcsolatos jogszabályi kötelezettségeinek.

Az ügyben eljáró Baranya Megyei Bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a héalevonási jog megtagadható-e, amennyiben a levonási jog gyakorlásának alapjául szolgáló számlák alakilag szabályszerűek, az adóhatóság álláspontja szerint azonban az érintett társaság nem győződött meg a számla kibocsátójának szabályszerű magatartásáról.

A C-142/11. sz. ügy

Dávid P. vállalkozási szerződés alapján és alvállalkozók igénybevételeivel különböző építési munkákat végzett el. Az alvállalkozói számára megfizetett áfa összegét le kívánta vonni, azonban a magyar adóhatóság az alvállalkozói által elkövetett szabálytalanságok miatt megtagadta tőle ezen adó levonását.

¹ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

Az ügyben eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy megtagadható-e a héa levonása a számlakibocsátó által elkövetett szabálytalanságok miatt, amennyiben nem bizonyított, hogy a levonási jogával élni kívánó adóalanynak tudomása volt e szabálytalanságokról.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy az irányelvben előírt adólevonási jog a héa mechanizmusának szerves részét képezi, és főszabály szerint nem korlátozható. Az a kérdés, hogy vajon az érintett termékekkel vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos korábbi és későbbi ügyleteket terhelő héát befizették-e, vagy sem az államkincstárba, nem befolyásolja az adóalany előzetesen megfizetett héa levonásához való jogát.

A tagállamok azonban megtagadhatják az adólevonási jog által biztosított előnyt, ha objektív körülmények alapján megállapítható, hogy e jogra csalárd módon vagy visszaélészerűen hivatkoztak. Ez a helyzet különösen akkor, amikor az adóalany, aki számára a levonási jogot megalapozó termékeket értékesítették, illetve szolgáltatásokat nyújtották, tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ezen ügylettel az eladó, illetve a szolgáltató vagy valamely korábban eljáró gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt. A Bíróság kimondja, hogy az adóhatóság feladata annak bizonyítása, hogy az adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ilyen adócsalásban vesz részt.

Ezt követően a Bíróság az adóalanyok a kereskedelmi partnere szabályszerű magatartásáról való meggyőződésre vonatkozó kötelezettségét vizsgálja. A bíróság megállapítja, hogy amennyiben szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülmények állnak fenn, a gazdasági szereplőt arra kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon egy másik gazdasági szereplő felől. Az adóhatóság ugyanakkor általános jelleggel nem követelheti meg a héalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól, hogy ellenőrizze, hogy a korábban teljesített ügyletekkel kapcsolatban nem történt szabálytalanság vagy csalás.

Az adóhatóság feladata ugyanis az adóalanyoknál az ahhoz szükséges ellenőrzések elvégzése, hogy felderítse a héával kapcsolatos szabálytalanságokat, illetve csalásokat, valamint hogy az azokat elkövető adóalanyokkal szemben szankciókat alkalmazzon. Következésképpen e hatóság nem háríthatja át saját ellenőrzési kötelezettségét az adóalanyokra, és nem tagadhatja meg tőlük a levonási jog gyakorlását e kötelezettség megszegése esetén.

Végül a jelen ügyekben a Bíróság megállapítja, hogy a nemzeti bíróságok által szolgáltatott információk alapján a levonási jog alapjául szolgáló ügyleteket ténylegesen teljesítették, és a vonatkozó számlák az irányelvben megkövetelt valamennyi információt tartalmazzák, így a levonási jog keletkezése és gyakorlása vonatkozásában előírt valamennyi érdemi és formai követelmény teljesült. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban nem állapították meg, hogy a számlák címzettjei maguk hamis bevallást nyújtottak volna be, vagy szabálytalan számlákat állítottak volna ki.

E körülmények között a Bíróság azt a választ adja, hogy az irányelvvel ellentétes a magyar adóhatóság azon gyakorlata, amely szerint e hatóság megtagadja az adóalanytól az előzetesen felszámított héa levonását amiatt, hogy a levonási jog alapjául szolgáló számla kibocsátója szabálytalanságot követett el, anélkül hogy ezen adóhatóság bizonyítaná azt, hogy az adóalany tudott, vagy tudnia kellett volna a szolgáltatói láncban korábban elkövetett adócsalásról. Ugyanígy az irányelvvel ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja a levonási jogot azzal az indokkal, hogy az adóalany nem győződött meg arról, hogy kereskedelmi partnere eleget tesz-e jogszabályi kötelezettségeinek többek között a héa terén, illetve azzal az indokkal, hogy az említett adóalany a számlán kívül nem rendelkezik más olyan irattal, amely bizonyítaná kereskedelmi partnere magatartásának szabályszerűségét.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság

előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499